

ചോലസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥാവലി

എഴു് അതുടതങ്ങൾ

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം.

ബാല സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥാവലി

ഏഴ് അട്ടുതങ്ങൾ

1971—1972

സ്മരനം ഇൻസ്പിറേഷൻ ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ

തിരുവനന്തപുരം

ഉള്ളടക്കം

അദ്ധ്യായം

പേജ്

1 അലക്സാണ്ടർ റിയായിലെ ദീപസ്തംഭം.	1
2 ബാബിലോണിലെ പുനോട്ടം.	9
3 ക്ലിവിയായിലെ സ്കൂൾ ദേവന്റെ പ്രതിമ.	14
4 മസോളസ് രാജാവിന്റെ ശവകുടീരം.	22
5 റോഡ്സിലെ സൂര്യദേവന്റെ പ്രതിമ.	27
6 ഇജിപ്റ്റിലെ ശവകുടീരങ്ങൾ.	31
7 ചൈനയിലെ വൻമതിൽ.	37

1701-1701

കേരള സർവ്വകലാശാലാ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്

കേരള സർവ്വകലാശാലാ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്

ആമുഖം

1971 ജൂൺ-ജൂലായ് മാസങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷനിൽ വച്ച് ഒരു ബാലസാഹിത്യ രചനാലയം സംഘടിപ്പിച്ചു. സാഹിത്യകാരന്മാരായ പതിനേഴ് അദ്ധ്യാപകർ അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ശ്രമഫലമായി രൂപം കൊണ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

പ്രൈമറി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടി രചിച്ചവയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വായനയിലുള്ള ശീലവും താൽപര്യവും വളർത്തുവാൻ ഈ കൃതികൾ ഉപകരിക്കുമെന്നു പ്രത്യുഷിക്കുന്നു.

ഡയറക്ടർ

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ

1971-1972 ലെ

പുസ്തക രചനാലയത്തിൽ പങ്കു കൊണ്ടവർ

1. ശ്രീ. വി. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ
2. ,, മണിയൂർ ഇ. ബാലൻ
3. ,, എൻ. ഭാസ്കരപിള്ള
4. ,, സി. എൻ. ഗംഗാധരൻ നായർ
5. ,, പി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ
6. ,, ജെയിംസ് മണിമല
7. ,, ജോസഫ് കുറവിലങ്ങാട്
8. ,, എൻ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി
9. ,, സി. പി. കുഞ്ഞിരാമപ്പൊതുചാരം
10. ,, കുര്യൻ വേമ്പനി
11. ,, എ. നാരായണൻ എംപ്രാന്തിരി
12. ,, കെ. വി. രാമനാഥൻ
13. ,, സി. കെ. ശ്രീവത്സൻ
14. ,, കെ. സുകുമാരൻ നായർ
15. ,, എൻ. വാസുദേവൻ നമ്പ്യാതിരി
16. ,, കെ. വേലായുധൻ

1

അലക്സാണ്ടർ റിയായിലെ ദീപസ്തംഭം

ഇജിപ്റ്റിന്റെ പ്രധാന തുറമുഖമാണ് അലക്സാണ്ടർ റിയായി. അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ആ നഗരം ഇന്നും നില കൊള്ളുന്നു. ഇജിപ്ത് രാജ്യവും ആകൃമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി തന്റെ സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കുകയെന്നുള്ള താല്പര്യം ആ യവന ചക്രവർത്തിയുടെ ആഗ്രഹം. സൈന്യ സന്നാഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഇജിപ്റ്റിൽ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇജിപ്ത് തല കനിച്ചു. ഇജിപ്ത് മാസിഡോണിയൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീർന്നു.

മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിന്റെ തീരത്തു അലസമായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു കൊച്ചു തുറമുഖമായിരുന്നു അന്നു അലക്സാണ്ടർ റിയായി. അതിനെ ഒരു വലിയ തുറമുഖപ്പെട്ടണമായി ഉയർത്തണമെന്ന് അലക്സാണ്ടർക്കു തോന്നി. ആവശ്യമായ പ്രകൃതി സൗകര്യങ്ങൾ അതിനുണ്ടായിരുന്നു ഉടൻതന്നെ ഡിനോക്രാറ്റസിനെ അദ്ദേഹം ആളയച്ചു വരുത്തി.

ആരായിരുന്നു ഡിനോക്രാറ്റസ്? പറയാം. അദ്ദേഹം സുപ്രസിദ്ധനായ യനവശിപ്പിയായിരുന്നു. മാസിഡോണിയയിലെ

ജനങ്ങൾ ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ശിപ്ര കലാവിദഗ്ദ്ധൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ് ആർട്ടെമിസ് ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രം. ചക്രവർത്തിയുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ഡിനോക്രാറ്റസ് ഈജിപ്തിലെത്തി. ഒരു പുതിയ പട്ടണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പലതിൽ തയ്യാറാക്കുവാൻ ചക്രവർത്തി ആ കലാകാരനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്തു് ഉയരേണ്ട പുതിയ നഗരത്തിന്റെ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി. പണിയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. അങ്ങനെ അലക്സാണ്ട്രിയ എന്നൊരു പുതിയ പട്ടണം മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിന്റെ തീരത്തു് ഈജിപ്തിന്റെ മണ്ണിൽ രൂപംകൊണ്ടു. ഡിനോക്രാറ്റസിന്റെ ഭാവന രൂപം കൊണ്ടതായിരുന്നു അതു്. ഈ നഗരം നിർമ്മിച്ചതു് ഫാസ് എന്ന കൊച്ചു ദ്വീപിലായിരുന്നു. അന്നു് അതു ഈജിപ്തിൽ നിന്നും വേർപെട്ടു കിടന്നിരുന്നു. അതിനെ അദ്ദേഹം ഒരു നാഴികയോളം നീളമുള്ള ഒരു പാലം നിർമ്മിച്ചു വൻ കരയോടു ഇണക്കിച്ചേർത്തു.

ഡിനോക്രാറ്റസിന്റെ പ്രസിദ്ധനായ ശിഷ്യനാണ് സൊസ്റ്റാറ്റസ്. അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചതാണു് അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ ദീപസ്തംഭം. ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വിളക്കുമരം ഇതാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു.

ഈ ദീപസ്തംഭം നിർമ്മിച്ചതിന്റെ പറ്റകിൽ ഭൂരിതം നിറഞ്ഞ ഒരു കഥയുണ്ടു്. സൊസ്റ്റാറ്റസ് അന്നു യുവാവായിരുന്നു. ആരോഗ്യം നിറഞ്ഞ ശരീരവും ഉന്നതമായ ഭാവനാ സമ്പത്തും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു അസാമാന്യ ബുദ്ധിമാൻ. "ആതൻസ്" നഗരത്തിലെ ഒരു യുവതിയെ അയാൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ആ ദിവസം അടുത്തടുത്തു വരികയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആ സന്ദർശിപ്പേണം അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും മറ്റു ബന്ധുക്കളും ഗ്രീസിൽ നിന്നു് ഈജി

പ്തിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. ഗ്രീസിനും ഈജിപ്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള സമുദ്രം അവർക്കു കടക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈജിപ്തിനോടു അവർ അടുത്തപ്പോൾ അതു വരെ ശാന്തമായിരുന്ന സമുദ്രത്തിന്റെ ഭാവം മാറി. ശക്തിയായി കാര്യം വീശിത്തുടങ്ങി. വായും പിളന്നു തിരമാലകൾ കടലിൽ എങ്ങും പാഞ്ഞു നടന്നു. സമയം അർദ്ധ രാത്രിയോടു അടുക്കുകയായിരുന്നു. ഭയങ്കരമായ ഇരുട്ട്! ഒന്നും കണ്ടു കൂടാ..... ലക്ഷ്യം തെറ്റി കപ്പൽ എങ്ങോട്ടോ പാഞ്ഞു. അതിൽ നിന്ന് യാത്രക്കാരുടെ ഭിന്നരോദനം ഉയന്നു. കരയിൽ ആരും അതു കേട്ടില്ല. യാതൊരു സഹായവും കരയിൽ നിന്ന് കപ്പൽ യാത്രക്കാർക്കു എത്തിച്ചേർന്നുമില്ല.

നേരം പ്രഭാതമായി. കിഴക്കൻ ചക്രവാളത്തിൽ പ്രകാശം പരന്നു. സൊസ്തോററസും ബന്ധുക്കളും ഭാര്യണമായ ഒരു വാത്സകേട്ടാണു അന്നുണർന്നത്. സൊസ്തോററസിന്റെ വധുവും മാതാ പിതാക്കന്മാരും മറ്റു ബന്ധുക്കളും കപ്പൽ ഉടഞ്ഞു മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. കടലിൽ ഉയന്നു നിന്നിരുന്ന പാറക്കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നു മുട്ടി കപ്പൽ തകന്നു പോയിരിക്കുന്നു. സൊസ്തോററസിന് ഈ ദുഃഖം സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിമുഖനായി. അലസനായി സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഈ സംഭവത്തെ ഓർമ്മിച്ചു നെടുവീർപ്പിട്ടും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞും അയാൾ നാളുകൾ നീക്കി.

മാസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. കാലത്തിന് അയാളുടെ ദുഃഖത്തിന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എപ്പോഴും ദുഃഖിതനായി അയാൾ കാണപ്പെട്ടു. മിന്നിത്തിളങ്ങിയ നക്ഷത്രങ്ങളോ പൊട്ടി വിടന്ന് പ്രഭാതമോ ആ കലാകാരനെ ആകർഷിച്ചില്ല. ജനാലയുടെ അടുത്തു വീടുന്നു വായുവിൽ തലയാട്ടി രസിച്ചു നിന്ന മാസിഡോണിയൻ പുഷ്പങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചില്ല. ഈജിപ്തിന്റെ വെള്ള മണലിൽ വീണു വെണ്മയുടെ

പ്രകാശം പരത്തിയിരുന്ന നൂ നിലാവും അയാൾക്കു വേദന മാത്രമാണു പകൺ കൊടുത്തത്. നിങ്ങളു നിരാശയിൽ നിന്നു നിറുക്കിയുകയായിരുന്നു ആ യവന ശിപ്പി.

ഒരു രാത്രിയിൽ ആകാശം നിർമ്മലമായിരുന്നു. നൂ നിലാവു എങ്ങും പരന്നിരുന്നു. നൈൽ നദിയുടെ തീരത്തു നിന്നു കളിർ കാറ്റു വീശിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മെഡിറ്ററേനിയൻ കടലിലെ തീരമാലകൾ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. വലിയ ശബ്ദം അവിടെ നിന്നു കേൾക്കുന്നില്ലായിരുന്നു. ഒരു വിളക്കിന്റെ മുമ്പിൽ സൊസുറോറസ് കനിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോഴും കനത്ത ദുഃഖത്തിന്റെ ഭാരം കൊണ്ടു ആ തല കനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! അതാ ദീർഘകായനായ ഡിനോക്രാറ്റസ് വരുന്നു. നിങ്ങളു തടവിക്കൊണ്ടു ആ തുരുനാഥൻ ശിക്ഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു.

“സൊസുറോറസ്” അദ്ദേഹം വിളിച്ചു. തുരുവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടു അയാൾ എണീറ്റു. തുരുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ചു.

തുരു പറഞ്ഞു, “നിന്നോടു എനിക്കു ഒരു കാര്യം പറയുവാനുണ്ടു. നീ അതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കണം. അതു നിനക്കു ആശ്വാസം തരും.”

“തുരോ, എന്താണതു...?” സൊസുറോറസ് ചോദിച്ചു: “അങ്ങയുടെ ഏതാജ്ഞയും എപ്പോഴും അനുസരിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു അങ്ങയ്ക്കു അറിയാമല്ലോ...”

“സൊസുറോറസ്, നീ ഗ്രീസിന്റെ അഭിമാനമാണു. നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ പലതും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നീ വിദഗ്ദ്ധനായ ശിപ്പിയാണ്. നിന്റെ സൗന്ദര്യബോധം അളന്നു നോക്കുവാൻ എനിക്കുപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല നിന്റെ ഭാവനാവിലാസം അതുല്യമാണു. നിനക്കു ദൈവം ശിപ്പികളാ വൈഭവം പൂർണ്ണ

മായി തന്നിരിക്കുന്നു. അതു തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതു നിന്റെ കർത്തവ്യമാണ്. ആ ഈശ്വരപൂജ നി തുടരണം. അതു നിഷേധിക്കുവാൻ നിനക്കർഹതയില്ല. മകനേ, നിന്നോടു എനിക്ക് എന്തു പ്രിയമാണുള്ളതെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. നി എന്റെ അഭിമാനമാണ്. നിന്നിൽക്കൂടെ ഞാൻ അറിയപ്പെടണം. ഞാൻ പറയുന്നതു നി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ...?”

“ഗുരോ, ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ കാലടികൾ പിൻതുടരുന്നു. ഇതു മഹാനായ ഒരു ഗുരുവിനെ തന്നെ ദൈവത്തെ ഞാൻ നിത്യവും ആരാധിക്കുന്നു. ലോകമുള്ളിടത്തൊളം കാലം അങ്ങയുടെ നാമധേയം മനുഷ്യന്റെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് മായുകയില്ല. അങ്ങ് അതുല്യനായ ശിഷ്യിയാണ്. അങ്ങയിൽ കൂടെ ഞാൻ ഓർമ്മിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ അതു എന്റെ കഴിവു കൊണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.”

“മകനേ നി ഓർമ്മിക്കപ്പെടും. ഞാൻ പറയുന്നതു പോലെ നി പ്രവർത്തിക്കണം.”

“ഗുരോ, ഞാനെന്തു ചെയ്യണം?”

“പറയാം. ഫറാസ് ടിപ്പിനിൽ നി ഒരുയന്ന് ദിപസ്തംഭം നിർമ്മിക്കണം. അതു വഴി പോകുന്ന കപ്പലുകൾ ഇനിയൊരിക്കലും ആ പാറക്കെട്ടുകളിൽ മുട്ടി ഉടയാൻ ഇടവരരുത്”

“ഗുരോ, അതെന്നിക്കെങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഞാൻ ദുഃഖിതനാണ്. എന്റെ ചിന്തകൾ തളർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. കൈവിരലുകൾ മരവിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. ദിപസ്തംഭത്തിനു രൂപം കൊടുക്കാൻ എങ്ങനെ എനിക്ക് കഴിയും?”

“നിനക്കു കഴിയും. നിന്റെ ദുഃഖഭാരം കുറയുന്നതിന് അതുപകരിക്കും. ഒരു ദിപസ്തംഭം അങ്ങനെ രൂപം കൊള്ളട്ടെ.

കഷ്ടപ്പെടുന്ന ലോകത്തിനു ഒരു ശീൽപ്പകലാ വസ്ത്രമുണ്ടെന്ന് നിനക്കറിയാമോ? ലോകോപകാരത്തിനായി നിന്റെ കലാവാസന ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. ശാന്തിയും സമാധാനവും നിനക്കു ദൈവം നൽകട്ടെ!”

അൽപ്പനേരം സൊസ്തോറസ് ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. “മകനെ, നിനക്കറിയാമോ? നീയെന്തു ചെയ്യും. സമാധാനം നിനക്കു ലഭിക്കട്ടെ” ഇതെന്നാൽ യാത്രയായി.

സൊസ്തോറസ് തുരുവിന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഫാസ്റ്റിയിൽ ഒരു ദീപസ്തംഭം നിർമ്മിക്കുവാൻ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കി. കപ്പലുകൾക്കു വെളിച്ചം കാട്ടുന്ന ഒരു വിളക്കുമാടം മാത്രമായിരിക്കാൻ പാടില്ല അത്. തന്റെ അത്തിനിയൻ വധുവിന്റെ കലിനതക്കു യോജിച്ച ഒരു സ്തംഭം കൂടിയായിരിക്കണം. ഇതായിരുന്നു അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം.

ഇതിനിടയിൽ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞിരുന്നു. ഓളമി ചക്രവർത്തിയായി. ദീപസ്തംഭത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സൊസ്തോറസിനെ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. “എത്ര ധനം വേണമെങ്കിലും ചെലവാക്കിക്കൊള്ള. പണം കൂടുതൽ ചെലവായിപ്പോകുന്നതിൽ വിഷമിക്കേണ്ട. ദീപസ്തംഭത്തിന്റെ ഭംഗി യാതൊരു കാരണത്താലും കുറഞ്ഞുപോകരുത്.”

ദീപസ്തംഭം നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം സൊസ്തോറസ് അറിയപ്പെട്ടു. അത് ഫാസ്റ്റിയിന്റെ കിഴക്കേ തീരത്തു തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിലാണ്. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ആ ശീൽപ്പി വ്യാപൃതനായി. അതിനു 122

മിറർ ഉയർത്തുകയും അനവധി നിലകളും മുകളിലേക്കു പോകുന്നതും നിലകളുടെ വ്യാസം ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങിവന്നു. മുകളിലുള്ള നിലകളിൽ കടലിലേക്കു തുറന്നിട്ടിരുന്ന ജനാലകൾ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ആ ജനാലകളിൽ കൂടിയാണ് വിളക്കു കൊളുത്തിയും വലിയ തിജാലകൾ ഉണ്ടാക്കിയും അതു വഴി പോകുന്ന കപ്പലുകൾക്കു വെളിച്ചം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നത്. ആ ദീപസ്തംഭത്തിന്റെ ഏറ്റവുമുയർന്ന നിലയിൽ ഒരു ഇരുമ്പു പാത്രം ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനകത്തു് രാത്രി മുഴുവനും തി കിടന്നു കത്തി ജ്വലിച്ചിരുന്നു. ആ തീയുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരായിരിക്കാം ഈ ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വിളക്കു മാടത്തിന്റെ കാവൽക്കാരർ. ആ ദീപസ്തംഭം ചതുരാകൃതിയിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് മുത്തുപോലെ വെണ്മയുള്ള ശിലകളായിരുന്നു. അതിന്റെ ആകെച്ചെലവു് ഒരു ലക്ഷത്തി അൻപതിനായിരത്തി നാനൂറു പവനെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഏകദേശം ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറു വർഷത്തോളം ഈ ദീപസ്തംഭം മനുഷ്യ സേവനം നിർവഹിച്ചു. അതുവഴി പോയ കപ്പലുകൾക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായി നിലകൊണ്ടു. കൊടുങ്കാറ്റുകളുടെ കൊമ്പുകളിൽ ഉടക്കി തെറിച്ചു വീണ പല കപ്പലുകളേയും അതു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കൂരിരുട്ടിൽ വഴിതെറ്റി ആപത്തിലേക്കു കിട്ടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പല കപ്പലുകളേയും അതു നേർ വഴിയിലേക്കു നയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വെണ്ണക്കല്ലിൽ പണിഞ്ഞ ആ വിളക്കുമരവും അതിന്റെ ജനാലകളിൽ കൂടി വെളിയിൽ പ്രസരിച്ചിരുന്ന വെളിച്ചവും എത്രയെത്ര യാത്രക്കപ്പലുകളുടെ ആശ്വാസമായിരുന്നു ആശാദീപമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകാലം മനുഷ്യ സേവനം അതു നിർവഹിച്ചു. പതി

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉണ്ടായ ഒരു ഭൂമി കലുക്കം ഈ അതുത സൃഷ്ടിയെ പാടെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു.

വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരുന്ന ഈ ദീപസ്തംഭം മറ്റു ജനതകളിലും വലിയ പ്രേരണ ചെയ്തി. ആപൽസ്താധുതയുള്ള തുറമുഖങ്ങളിൽ ഇത്തരം ദീപസ്തംഭങ്ങൾ ഉയർന്നു.

ഈ ദീപസ്തംഭത്തിനെ വെറുമൊരു വിളക്കു മാടമെന്നല്ല ആളുകൾ വിളിച്ചിരുന്നത്. എവിടെ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടുവോ, ആ ദീപിപ്പിന്റെ പേരിൽ അത് അറിയപ്പെട്ടു. "ഫാസ്" എന്ന നാമധേയം അതിനു ലഭിച്ചു. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ വിളക്കുമാടങ്ങൾക്കു ഫാസ് എന്നുണ്ടാ പറയുന്നത്. അങ്ങനെ നൈൽ നദിയുടെ മുഖത്തു സൊസ്തോറസ് നിർമ്മിച്ച ദീപസ്തംഭം പ്രാചീനകാലത്തെ ഒരു അതുതമായി നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ അവശേഷിക്കുന്നു.

2

ബാബിലോണിലെ പുനോട്ടം

യൂഹൂട്ടീസ് ശാന്തമായൊഴുകുന്നു. അതിന്റെ തീരത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ നഗരമാണ് ബാഗ്ദാദ്. അത് ഒരു കാലത്തു അറബി സംസ്കാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഈ നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഏകദേശം എമ്പതു കിലോമീറ്റർ അകലെ നീലകൊള്ളുന്ന മറ്റൊരു പട്ടണമാണ് ബാബിലോൺ. “അദ്ഭുതങ്ങളുടെ നഗരം” എന്നപേരിൽ അതു അറിയപ്പെടുന്നു. “ബാബിലോൺ” എന്ന പദത്തിനു “ദൈവത്തിന്റെ വാതിൽ” എന്നർത്ഥം. ധാരാളം വിദേശികൾ ഈ പുരാതന നഗരം സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. പ്രാചീനകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പരിഷ്കൃത നഗരങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു ബാബിലോൺ സുപ്രസിദ്ധമായിരുന്ന ആ നഗരവും തകർന്നു. അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും കാണാം. ഒരു അദ്ഭുത നഗരമായി ഇന്ന് അത് മനുഷ്യന്റെ ഓർമ്മയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിലെ പഴയ നിയമത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രശസ്ത ചക്രവർത്തിയാണ് നെബുകഡ്നെസ്സർ. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 604 മുതൽ 561 വരെ നാല്പത്തിനാലു വർഷം അദ്ദേഹം ബാബിലോൺ ഭരിച്ചു. ബാബിലോൺ നഗരത്തെ പുതുക്കിപ്പണിഞ്ഞത് അദ്ദേഹമാണ്. അതൊരു സ്വപ്നനഗരമെന്നു കീർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അസംഖ്യം അദ്ഭുതവസ്തുക്കൾ ആ

നഗരത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. അവയിൽ ഏറ്റവും ആശ്ചര്യകരവും വിശ്വസിക്കാൻ വിഷമം തോന്നുന്നതുമായ ഒരു സൃഷ്ടിയായിരുന്നു അവിടത്തെ മനോഹരമായ പുന്തോട്ടം. “തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഉദ്യാനം” എന്ന പേരിൽ അതു എങ്കിലും അറിയപ്പെട്ടു. ഈ ഉദ്യാനം നിർമ്മിച്ചതിന്റെ പുകിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്.

ഒരു പവ്ത പ്രദേശത്തു ജനിച്ച വളർന്നവളാണ് അമിററിസ് രാജകുമാരി. അവളെയാണ് നെബുകഡ്നേസർ വിവാഹം കഴിച്ചത്. ബാബിലോണിലേക്ക് അദ്ദേഹം അവളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു. യൂഹൂദീസ് നദിയുടെ തീരത്തു നിന്നു കിടക്കുന്ന നിരവധി ഗ്രാമങ്ങളുടെ ഒരു തുടർച്ചയാണ് ആ രാജ്യം. നല്ല സമതല പ്രദേശം. കുന്നും കാടും മലകളും ഒന്നുമില്ല. രാജകുമാരിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടിരുന്ന കുന്നും കാടും വനവും വിവാഹം മൂലം നഷ്ടമായി. അവ അവൾക്കു തിരിയെ കിട്ടണം. അതിനുവേണ്ടി അവളുടെ കൊട്ടാര വളപ്പിനുള്ളിൽ ഉദ്യാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ രാജാവ് കല്പന കൊടുത്തു. പല യവന ചരിത്രകാരന്മാരും ഈ പുന്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചു മനം കവരുന്ന വിവരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഏതെങ്കിലും അതുഭൂത വിദ്യ കൊണ്ടു വായുവിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണോ എന്നു തോന്നും ഈ ഉദ്യാനങ്ങൾ കണ്ടാൽ. കുന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നായി ആ പുന്തോട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏറ്റവും താഴത്തെ പുന്തോട്ടം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് അല്പം ഉയരെയായും മറ്റുള്ളവ ക്രമമായി കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരുന്ന നിലകളിലും നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ചിലതിനു ഏകദേശം 23 മീറ്ററോളം ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉദ്യാനങ്ങൾ നിലകൊണ്ടിരുന്നത് ഏകദേശം ഒന്നര ഫെക്താർ വിസ്താരമുള്ള ഒരു സമതലഭൂമിയിലാണ്. ഓരോ നിലകളിലും ഉരുക്കുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വഴിയ പാത്രങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ നിറ

ച്ചിരുന്ന മണ്ണ് വൻ വൃക്ഷങ്ങൾക്കു വളരെക്കാലം വളരുന്നതിനു മതിയാകുമായിരുന്നത്രേ. ദിവസവും ചെടികളെ നനയ്ക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും ഉയർന്ന തട്ടിൽ ഒരു ജലാശയം പണിതിരുന്നു. യൂഗ്രട്ടീസ് നദിയിൽ നിന്ന് കുഴൽ വഴിക്കാണ് അതിൽ വെള്ളം നിറച്ചിരുന്നത്. ഈ ഉദ്യാനങ്ങളുടെ മുകൾത്തട്ടിൽ നിന്നു കെണ്ടു ബാബിലോൺ നഗരം കണ്ടുരസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. അവിടെ നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന യൂഗ്രട്ടീസ് നദി പടവക്കുസവുപോലെ പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നതുകാണാം.

ഓരോ ഉദ്യാനത്തിലും അനേകം മണിമാളികകളും മാർബിൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സൽക്കാര ശാലകളും ഉണ്ട്. അവ മുഴുവൻ സുഗന്ധമുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അവയുടെ ചുവരുകളിൽ ദേവന്മാരുടേയും പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങളുടേയും മനോഹര ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. സന്ദർശകരെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്നവയായിരുന്നു അവ. സംഗീതശാലകളും നൃത്ത മണ്ഡപങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ചുപോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങിയിരുന്ന പുൽത്തകികളിൽ പല മാതൃകകളിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ജലാശയങ്ങൾ ആരെയാണു അദ്ഭുതപ്പെടുത്താതിരുന്നത്. അവ രാജാവിന്റെയോ മറ്റു വിശിഷ്ട വ്യക്തികളുടേയോ ചേരിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിന്റെ വടിവിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. നിന്തിക്കളിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കളങ്ങളും അവിടെ എണ്ണത്തിൽ കറവായിരുന്നില്ല. കൃത്രിമ നിറം പിടിപ്പിച്ചവയായിരുന്നു അവ. പച്ച, നീലം, ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ മുതലായി ഏതു വർണ്ണത്തിലുമുള്ള ജലാശയങ്ങൾ അവിടെ കാണാമായിരുന്നു.

ആ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ പല ഭാഗത്തും ഉറവകൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് ഒലിച്ചു വീഴുന്ന ജലത്തിന്റെ താളാത്മകമായ ശബ്ദം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു ആ പുഴത്തോടുകൾ. മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ കൃത്രിമമായി വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് ഉഗ്രമായ ശബ്ദം ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. പല വണ്ണങ്ങളിൽ ഉള്ള പക്ഷികളുടെ താവളമായിരുന്നു ആ ഉദ്യാനങ്ങൾ. കൊത്തു പണികൾ കൊണ്ടു സുന്ദരമായ കട്ടിലുകളും ചിത്രവേലകൾ കൊണ്ടു മനോഹരമായ മെത്തകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അനേകം കണ്ണാടി മാളികകൾ ആ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അവയുടെ ഭിത്തികളിൽ എന്തെല്ലാം പക്ഷികളുടെ ചിത്രങ്ങളാണു പലതരം ചായങ്ങളിൽ വരച്ചിരുന്നത്! മതപ്രാധാന്യമുള്ള അനേകം പ്രതിമകൾ വെറും നിലത്തു ചിതറിക്കിടന്നിരുന്നു. അതുപോലെ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന അസംഖ്യം ശില്പങ്ങളും.

തണൽ വിരിച്ചു കൊണ്ട് സിന്ധാർ, ഫീർ, സൈപ്രസ് തുടങ്ങിയ വൻവൃക്ഷങ്ങൾ അവിടെ നിരന്നു നിന്നിരുന്നു. വിശാലമായ പുൽത്തകടികളുടെ മധ്യഭാഗത്തു പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്തു നട്ടു വളർത്തിയിരുന്ന പൂച്ചെടികൾ നിറഞ്ഞ തോട്ടങ്ങൾ കാണികൾക്കു എന്തുമാത്രം കൗതുകമാണു പകർന്നു കൊടുത്തിരുന്നത്! പല വണ്ണത്തിലുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ വിടർന്നു നിന്നിരുന്നു. സുഗന്ധ പൂണ്ണമായ ഒരു ദേവ നഗരി പോലെ ആ ഉദ്യാനങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. അവയിൽ നിന്ന് ഞരങ്ങി വരുന്ന ഇളം കാരുകൾക്കു എന്തൊരു കളിർമയും സൗരഭ്യവുമായിരുന്നു!

ഭിത്തികളിൽ പാറിപ്പിടിച്ചു മുക്കിരി വള്ളികൾ വളർന്നു കിടന്നിരുന്നു; അവ നിറയെ മുറുപ്പഴുത്തു തുടത്ത പഴങ്ങളും. തണ്ണിമത്തൻ പഴങ്ങളും ഒലിവ് പഴങ്ങളും സമൃദ്ധിയായി അവിടെ എങ്ങും കാണാമായിരുന്നു. പക്ഷികളും അടിമകളും

അവരുടെ പങ്കു കൈപ്പറ്റിയതിനു ശേഷവും ധാരാളം ഈണപ്പഴം അവിടെ ശേഷിച്ചിരുന്നു. ആകർഷകമായ മരൊറു കാഴ്ചയായിരുന്നു വരിവരിയായി നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന മാതള നാരകങ്ങൾ.

അമിത്തിസ് രാജ്ഞി വിശുദ്ധ വേളകളിൽ ഈ ഉദ്യാനത്തിൽ ഉലാത്തുക പതിവായിരുന്നു. വിവാഹം മൂലം നഷ്ടപ്പെട്ട കാടും വനവും അവർക്കു തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ സംഭവത്തിനു ശേഷമുള്ള ഒരു വർഷത്തിൽ നിഴലിച്ചിരുന്നു. ഭരണ പരമായ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു ചക്രവർത്തിയും ആ കൃത്രിമ ഉദ്യാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു.

ഇന്നു ഈ പുനോട്ടം അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. കാലപ്പഴക്കം അതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പോലും ഇന്നു കാണുവാനില്ല. ഓർമ്മയിൽ മാത്രം അത് അവശേഷിക്കുന്നു.

ഒളിമ്പിയായിലെ സൂസ് ദേവന്റെ പ്രതിമ

പ്രാചീന ഗ്രീക്കു ജനതയുടെ പ്രധാന ദേവന്റെ പേര് സൂസ് എന്നായിരുന്നു. ആ ദേവനോടുള്ള ബഹുമാന സൂചകമായിട്ടാണ് പല മത്സരങ്ങളിലും ഒളിമ്പിയാ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു നടത്തിയിരുന്നത്. ഗ്രീസിലെ ഒരു സമതല പ്രദേശമാണ് ഒളിമ്പിയ. ഇലിസ് പ്രദേശത്തു പിസാ എന്ന പട്ടണത്തിനു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തായി ആ സമതലം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. ഗ്രീസിന്റെ സുവണ്ണ ഭാഗയിൽ ഭൂലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും പിടിച്ചെടുത്തിരുന്ന ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. ഗ്രീക്കു മതത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അതു തന്നെയായിരുന്നു. അന്നു വധി ചിത്രകാരന്മാരും, സാഹിത്യകാരന്മാരും, ശില്പികളും അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവർ സമ്മാനിച്ച സൗന്ദര്യ ബോധം ഗ്രീക്കു ജനതയുടെ ജീവിത രീതിയിലും ചിന്താമണ്ഡലങ്ങളിലും എന്തു മാത്രം പ്രേരണയാണു ചെയ്തതിരുന്നത്!

ഈ സമതല പ്രദേശത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം “അറട്ടിസ്” എന്ന ഗ്രീക്കു പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. “പരിശുദ്ധ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഭൂമി” എന്നാണ് ആ ഗ്രീക്കു പദത്തിനർത്ഥം. പരിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സൈക്കോമോർ മരങ്ങൾ അവിടെ നട്ടു പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനുള്ളിൽ വെച്ചായിരുന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഒളിമ്പിക് കളികൾ നടത്തിയിരുന്നത്.

നത്ത്. സൂസ്മം ദേവന്റെ ഭീമാകൃതിയിലുള്ള പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ദേവാലയവും ഇതിനുള്ളിലാണു നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ഫെറാക്രിസ് ആയിരുന്നു അന്നത്തെ യവന ചക്രവർത്തി. അദ്ദേഹം തന്നെയാണു് ഈ മരങ്ങൾ നട്ടു പിടിപ്പിച്ചതു്. ഈ മൈതാനത്തിനു ചുറ്റും ഉയന്നു ഉയർന്നു മതിലിന്റെ നിർമ്മാതാവും അദ്ദേഹം തന്നെ.

അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടത്തിയിരുന്ന ഒരു ദേശീയ വിനോദമായിരുന്നു ഒളിമ്പിക് കളികൾ. അവയോടു് അനുബന്ധിച്ചു സൂസ്മം ദേവന്റെ പേരിൽ ദേവാലയത്തിൽ മഹോത്സവവും കൊണ്ടാടിയിരുന്നു.

ഒളിമ്പിക് മത്സരക്കളികൾ കണ്ടു രസിക്കുവാൻ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങൾ ആ മൈതാനത്തിൽ വന്നു ചേരുക സധാരണമായിരുന്നു. വളരെയധികം ആളുകൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ നടക്കുന്ന ഉത്സവം കാണാനും എത്തും. ഈ മത്സരക്കളികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു് ഫെറാക്രിസ് ആണെന്നാണു പരക്കെയുള്ള വിശ്വാസം. ഫെറാക്രിസ് അഞ്ചു സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. ആംപിത്രിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അഞ്ചു പുത്രന്മാരായിരുന്നു അവർ. ഉററു സൗഹൃദവും ഉറച്ച സഹോദര സ്നേഹവും അവർക്കു പരസ്പരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എണ്ണത്തിൽ അഞ്ചു പേരായിരുന്നതിനാൽ അഞ്ചു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഒളിമ്പിക് കളികൾ നടത്തുന്ന പതിവുണ്ടായി എന്നാണു് ഐതിഹ്യം. പരിശുദ്ധ ഗ്രീക്കു രക്തമുള്ള ഗ്രീക്കുകാർക്കു മാത്രമേ അന്നു ഒളിമ്പിക് കളികളിൽ പങ്കു കൊള്ളുവാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അക്കാലത്തു ഗ്രീസിൽ അനേകായിരം അടിമകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് കൊണ്ടുവന്ന യുദ്ധത്തടവുകാരായിരുന്നു അവർ. അവർക്കു പരമാവ

കാശം നൽകിയിരുന്നില്ല. അവർ കേവലം അടിമകൾ മാത്രം! അവരെ ഈ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കു കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ മത്സരങ്ങളിൽ കാണുന്നതിൽ നിന്ന് സ്ത്രീകളെ വിലക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്ക് ഈ കളികളിൽ മത്സരിക്കുന്നതിന് തേരും ആളും മറവും അയക്കുവാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. നാലുമുതൽ ഏഴു ദിവസത്തോളം ഈ മത്സരങ്ങളിൽ നില്ക്കു നിന്നിരുന്നു. ഓട്ടം, തേരോട്ടം, കുതിരപ്പന്തയം, കഴുതപ്പന്തയം, ഗുസ്തി, മുഷ്ടിയുദ്ധം, കായികാഭ്യാസങ്ങൾ തുടങ്ങി പല തരത്തിലുള്ള മത്സരങ്ങൾ അവിടെ നടന്നിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം സ്കൂൾ ഭേദമോടുള്ള ബഹുമാന സൂചകമായി നടത്തുന്നുവെന്നാണ് സങ്കല്പം. ഈ മത്സരങ്ങളിലെ വിജയികളെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി കാണികൾ സ്വീകരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ ഒലീവ് ഇലകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കിരീടം ചൂടിയിരുന്നു. ഈ ഇലകൾ പഠിച്ചെടുക്കുന്ന ഒലീവുവൃക്ഷം ചുറ്റും ഫെറാക്രിസ് സ്വയം നട്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ഗ്രീക്കു ജനതയുടെ വിശ്വാസം.

സ്കൂൾഭേദമോട് ഗ്രീക്കുജനതയുണ്ടായിരുന്ന സ്റ്റോദരങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു സ്കൂൾ ഭേദാലയം. അതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ട രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തത് ലിബൺ അയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം ഇലീസിൽ ജനിച്ചു. ഭാവനാസമ്പന്നനായ ഒരു ശില്പിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപരേഖയനുസരിച്ച് ഭേദാലയം പൂർണ്ണമായി നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം വേണ്ടിവന്നു.

വളരെ ഉയരമുള്ള തറയുടെ പുറത്താണ് ഈ ഭേദാലയം നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. തറയുടെ ചുറ്റും വീതിയുള്ള ചവിട്ടുപടികൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനു കൂടുതൽ ഭംഗിയും ബലവും

നൽകുവാനാണ് ഈ ശിപ്ര രീതി ലിഖൺ സ്വീകരിച്ചത്. ചുവടു പ്രത്യേകം കെട്ടിയുണ്ടാക്കത്ത വിശേഷരീതിയിലുള്ള ഒരു തുണി ഈ ദേവാലയത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കുമനിയമായ കൊത്തുപണികൾ കൊണ്ടു വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു മറ്റു തുണകൾ. ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ മുഖിലും പുറകിലും ആറു തുണകളും ഇരുവശങ്ങളിലും പതിമൂന്നു ചതുരതുണകളും നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഓരോ തുണിന്റേയും വ്യാസം രണ്ടു മീറ്ററിൽ കുറവായിരുന്നില്ല. ഗ്രീസിലെ മറ്റൊരു ദേവാലയത്തിനും ഇത്രയേറെ കനത്ത തുണകളില്ലായിരുന്നു.

ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ഭിത്തിയിൽ ഇരുപത്തിയൊന്നു ഭീകരരൂപങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നു. ഗ്രീക്കു ചരിത്രത്തിലെ ചില പഴയ സംഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു അവ. പടിഞ്ഞാറെ ചുവരിൽ ഒരു പോരാട്ടത്തിന്റെ ചിത്രം വളരെ ഭംഗിയായി വരച്ചിരുന്നു. തെസ്സാലിയിൽ നിന്നു വന്ന ലാപിത്തെ വർഗ്ഗക്കാരും പാതി കുതിരയുടേയും പാതി മനുഷ്യന്റെയും ആകൃതിയുള്ള കെൻറൗറസ് വർഗ്ഗക്കാരും അമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമായിരുന്നു അത്. ഹെർക്കുലിസിന്റെ പന്ത്രണ്ടു സാഹസിക യത്നങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടിൽ വളരെ ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. അനേകം ഗ്രീക്കു കഥകളിലെ നായകനാണല്ലോ ഹെർക്കുലിസ്.

മാർബിൾപ്പലകകൾ കൊണ്ടാണ് ആ ദേവാലയത്തിന്റെ മച്ച നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ദേവാലയത്തിന്റെ മുൻ ഭാഗം മുതൽ പ്രതിമ നിൽക്കുന്ന അകത്തെ തുളുമ്പരെയുള്ള ഭാഗം നിറം പിടിപ്പിച്ച ചരൽക്കല്ലുകൾ പാകി മനോഹരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒളിമ്പിയാ സമതലത്തിൽ കൂടിയൊഴുകുന്ന അർഹിസ് നദിയുടെ തടത്തിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ചതായിരുന്നു ഈ ചരൽക്കല്ലുകൾ. വിചിത്രാകൃതിയിലുള്ള കടൽ ദ്രോണങ്ങളുടെയും കടൽ ജന്തുക്കളുടെയും

ടെയും രൂപങ്ങൾ വെളുത്ത സിമൻറ് ഉപയോഗിച്ചു ഈ ചരൽ കല്ലുകൾ കൊണ്ടു വെറും നിലത്തു നിർമ്മിച്ചിരുന്ന കാഴ്ച ആരെയും അഭിഭൂഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ പുറകുവശം കരിങ്കല്ലു കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. അകത്തെ ചുവരുകൾ അനേകം ചിത്രങ്ങളും കൊത്തു പണികളും കൊണ്ടു മോടി പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ദേവാലയത്തിൽ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്താണ് സ്കൂൾ ദേവന്റെ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. പ്രവേശന വാതിലിന്റെ തൊട്ടു നേക്കായിരുന്നു അത്. അതിനാൽ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പ്രതിമയുടെ പൂർണ്ണമായ ദർശനം ഭക്തന്മാർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. മുകൾത്തട്ടിലെ ഏണിപ്പടിയിൽ കയറി നിന്നാൽ പ്രതിമയുടെ സൗന്ദര്യം പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

ഈ പ്രതിമയുടെ നിർമ്മാതാവ് ഫിദിയാസ് ആയിരുന്നു. യൂറോപ്പിൽ അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശില്പികളിൽ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം. ആ അനൗപമിത കലാകാരൻ ആതൻസ് നഗരത്തിൽ ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ യുദ്ധം നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. ശില്പവിദ്യയിൽ ലോകത്തിൽ ആതൻസ് നഗരംനൽകിയ ഒരു വിശിഷ്ട സംഭാവനയാണ് ഈ കലാകാരൻ. ആതൻസിന്റെ സംസ്കാരം കോരിക്കുടിച്ച് അദ്ദേഹം വളർന്നു. ശില്പകലയിൽ അസാമാന്യമായ അറിവ് അദ്ദേഹം നേടി. അങ്ങനെ ആയവനെ ശില്പി വിശേഷാൽ കലാകാരന്മാരിൽ ഒരുവനായി തിന്നു.

ഗ്രീക്കുകാർ ഫിദിയാസിനെ പ്രതിമാ നിർമ്മാണത്തിനു ഇലിസിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ ആതൻസ് നഗരം

ത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഇലിസിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പ്രതിമാ നിർമ്മാണത്തിൽ അദ്ദേഹം വ്യാപൃതനായി. നാലഞ്ചു വർഷം കടന്നു പോയി. വിശ്വപ്രഭാകരൻ എന്ന യാദവൻ ആശയങ്ങൾ അതേ രീതിയിൽ യാതൊരു വൈകല്യവും സംഭവിക്കാതെ സ്കൂൾ ദേവന്റെ പ്രതിമയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന സ്കൂൾ ദേവന്റെ സൗന്ദര്യം യാതൊരു വിധത്തിലും ചോർന്നു പോകാതെ പ്രതിമയിൽ ഒപ്പിയെടുക്കണം. ഇലിയഡ് എന്ന മഹാകാവ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ആ ദേവന്റെ പ്രത്യേക ഗുണഗണങ്ങൾ ഈ പ്രതിമയിൽ നിഴലിക്കണം. ഈ ആശയങ്ങൾ ഏകദേശത്തിൽ അടക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു ഫീദിയാസ് പ്രതിമാ നിർമ്മാണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു.

നാലഞ്ചു വർഷം കടന്നുപോയി. പ്രതിമയുടെ പണി മഴുവനാകാൻ ഇനി ഒരേയൊരു നിമിഷം കൂടി മതി. പ്രതിമയ്ക്കു ജീവൻ നൽകുന്ന നിമിഷം. വിശ്വപ്രഭാകരൻ ആ കലാകാരൻ ഉള്ള കൈയിലെടുത്തു പ്രതിമയുടെ കണ്ണുകൾക്കു വെളിച്ചം നൽകി. ഇതുവരെ വെളിച്ചത്തിനുവേണ്ടി തപസ്സു ചെയ്ത ആ കണ്ണുകൾ വികസിച്ചു. എന്തൊരു സ്വർഗ്ഗീയ സൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞ ഒരു കലാസൃഷ്ടി! ഹോമറുടെ ആശയങ്ങൾ അതേ പടി രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ഈ വിശ്വപ്രഭാകരൻ പ്രതിമയുടെ നിർമ്മാണം കൊണ്ടു ഫീദിയാസ് വീണ്ടും ലോക പ്രസിദ്ധി നേടി.

ഈ വിശിഷ്ട പ്രതിമയുടെ ഉയരം ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു മീറ്ററായിരുന്നു. ആ ദേവാലയത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ ഏകദേശം തൊട്ടുമ്മി അത് നിന്നിരുന്നു. രത്നം, ആനക്കൊമ്പ്, സ്വർണ്ണം എന്നിവ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു ആ പ്രതിമ.

സൂസ്മ ദേവൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ഈ പ്രതിമ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സൂസ്മദേവൻ ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനം സിദ്ധർ വൃക്ഷത്തിന്റെ തടി കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. സ്വർണ്ണത്തിലും ആനക്കൊമ്പിലും ഈട്ടിത്തടിയിലും കൊത്തിയെടുത്ത മനോഹര ശില്പങ്ങൾ കൊണ്ടു അലംകൃതമായിരുന്നു അത്. മന്ത്രം, പവിഴം, വൈദ്യുതം, പുഷ്പരംഗം തുടങ്ങിയ രത്നങ്ങൾ അതിന്റെ പല ഭാഗത്തും പതിച്ചിരുന്നു. സ്വർണ്ണം കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു ജരിപ്പിടം. അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രം സ്വർണ്ണത്തലിൽ നെയ്തതായിരുന്നു. അതിൽ ഉടനീളം പല വണ്ണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തൂണിച്ചെത്തിരുന്നു വിരവധി പുഷ്പങ്ങൾ. സ്വർണ്ണം കൊണ്ടും ആനക്കൊമ്പു കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു പ്രതിമ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതുകൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം നേടിയ വിജയത്തിന്റെ അടയാളമായിരുന്നു അത് എന്നാണ് സങ്കല്പം. മനോഹരമായി കടഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ചെങ്കോൽ ജടതു കൈയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ചെങ്കോലിന്റെ അറ്റത്തു ഒരു കഴുകന്റെ രൂപം കൊത്തി വച്ചിരുന്നു. ആ സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും നിരവധി പ്രതിമകൾ ചിതറിക്കിടന്നിരുന്നു. സൂസ്മ ദേവനോടുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടു് ആ പ്രതിമ ഒരു തിരശ്ശീലകൊണ്ടു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭക്തന്മാരുടെ ദർശനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ അതു മാറിയായിരുന്നുള്ളൂ.

ഫിദിയാസിന്റെ പ്രതിമാനിർമ്മാണവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രകടനമായിരുന്നു സൂസ്മ ദേവന്റെ സുന്ദരമായ ഈ പ്രതിമ. ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പതിഞ്ഞു കണ്ട ആ വിശുദ്ധന്മാരു കലാകാരന്റെ അനുഗ്രഹിതമായ കലാവാസന

അതുപ്രകാരം. ഗ്രീക്കു ജനതയുടെ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയുടെ രൂപംകൊള്ളലായിരുന്നു അത്. “സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും ബഹുമാന്യതയുടെയും ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു ഫീഡിയാസ് നിർമ്മിച്ച സൂസ്ദേവന്റെ പ്രതിമ.” ഇതായിരുന്നു ഒരു പ്രാചീന സാഹിത്യകാരന്റെ അഭിപ്രായം.

സുന്ദരമായ ആ പ്രതിമ മനുഷ്യരാശിയുടെ കണ്ണിൽ അത്ഭുതത്തിന്റെ ചിത്രം വരച്ചു കാണിച്ചു കൊണ്ടു ഇന്നു നിലകൊള്ളുന്നു. പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിൽ കൂടി മാത്രമേ നാമിന്നു അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നുള്ളൂ. ചില പുരാതന നാണയങ്ങളിലും ഇതിന്റെ ചിത്രം കാണാം. ക്രിസ്റ്റപബ്ലം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ പ്രതിമ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു. യാദൃച്ഛികമായി അവിടെ ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായി. തീ ജ്വാലകൾ എന്തും മേഞ്ഞു നടന്നു. കലാസൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞ ആ പ്രതിമയിലും ജ്വരത്തു കയറുവാൻ തീ ജ്വാലകൾക്കു കൂസൽ ഉണ്ടായില്ല. അവയുടെ കൊടും ചൂടിൽ ഉരുകിയുമെറിഞ്ഞു ആ പ്രതിമ നാമാവശേഷമായി. എങ്കിലും ആ പ്രതിമയ്ക്കു ജീവൻകൊടുത്ത ഫീഡിയാസ് ജനം നമ്മുടെ കാർമ്മയിൽ ജീവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു മരണമില്ല.

മതസോളസ് രാജാവിന്റെ ശവകുടീരം

ലണ്ടനിലെ കാഴ്ചബംഗ്ളാവിൽ മതസോളിയംറും എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ഭാഗമുണ്ട്. അതിൽ ഗ്രീസിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ശവകുടീരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിലാണ് ഈ ശവകുടീരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഗ്രീസിൽ കണ്ടെത്തിയത്.

ക്രിസ്തുവിനു ഏകദേശം 300 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മതസോളസ് എന്നൊരു രാജാവ് കേറിയ ഭരിച്ചിരുന്നു. ഏഷ്യാമൈനറിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു കേറിയ. മതസോളസ് സമത്വനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും സമ്പാദിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം രാജ്ഞിയായ ആർട്ടിമിസിയാ രാജ്യഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. ഭർത്താവിന്റെ അകാലമരണത്തിൽ രാജ്ഞി വളരെ ദുഃഖിച്ചു. എപ്പോഴും ദുഃഖ ചിന്തയിൽ മുഴുകി അവർ കാണപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ച നാളുകൾ ഭർത്താവിന്റെ ഓർമ്മയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. മതസോളസ് ജനങ്ങൾക്കു പ്രിയപ്പെട്ട രാജാവായിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയും. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ ജനങ്ങളിൽ എങ്ങെന്നും

നിലുണ്ണും. തന്റെ ഭുജത്തിന്റെ ഭാരംകുറയുകയും മേണം. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ച രാജ്ഞി രാജാവിന്റെ ഒരു സ്മാരകം നിർമ്മിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

ഗ്രീസിന്റെ നാനാഭാഗത്തു നിന്നു പ്രസിദ്ധരായ ശില്പികളേയും കൊത്തുപണിക്കാരേയും രാജ്ഞി കെട്ടാരത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. കലകളിലും സംസ്കാരത്തിലും മികച്ച സംഭാവന ഗ്രീസ് നൽകി വന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന പല ശില്പികളും കെട്ടാരത്തിൽ വന്നെത്തി.

“നിങ്ങൾ തികഞ്ഞ കലാകാരന്മാരാണ്. രാജാവിന്റെ കീർത്തിക്കും മഹത്വത്തിനും അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്മാരകം നിർമ്മിക്കുന്ന ജോലി നിങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കണം. വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒന്നായിരിക്കണം ഈ സ്മാരകം. എത്ര ധനം വേണമെങ്കിലും ഇതിനുചെണ്ടി ചെലവാക്കാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. സന്ദേശത്തിലും ബലത്തിലും ഈ സ്മാരകം മുന്നിട്ടു നിൽക്കണം. നിങ്ങൾ അതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക” രാജ്ഞി അവരോടു കല്പിച്ചു.

അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശില്പികളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു പിത്തിയസും സാദിറസ്സും. അവർ ഈ സ്മാരകത്തിന്റെ നിർമ്മാണ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന നാലുശില്പികൾ സ്മാരകത്തിന്റെ ഓരോ വശത്തിന്റേയും ചുമതല വഹിച്ചു. വടക്കേച്ചവരിന്റെ പണി ബ്രിയാക്സിസ് ഏറ്റെടുത്തു. ടിമോത്തിയസിനു തെക്കേച്ചവരാണ് നൽകിയിരുന്നത്. കിഴക്കേച്ചവരിന്റെ പണി ലിയോക്കറസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്നു. സ്കോപസ് പടിഞ്ഞാറെ ചുവരിന്റെ നിർമ്മാണച്ചുമതല വഹിച്ചു.

ഫെലിക്കാർനസ് എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു കേറിയം രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. അതിനെ തലസ്ഥാന നഗരമാക്കിയുയർത്തിയത് മൗസോളസ് രാജാവു തന്നെയാണെന്നു. ആ നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിശാലമായ ഒരു തെരുവാണ് ഈ സ്തൂപം സ്ഥാപിക്കുവാൻ രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എല്ലാ പേരടേയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടാൻ കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥാനമായിരുന്നു അത്. എല്ലാപേരും രാജാവിനെ നിത്യവും കാർമ്മിക്കണം. ആർട്ടിമിസിയാ രാജ്ഞിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നു അത് — തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സ്തൂപം പൂർണ്ണമായി നിർമ്മിക്കുക. പക്ഷെ വിധി അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. സ്തൂപം പൂർണ്ണമാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ രാജ്ഞി മരിച്ചു. എങ്കിലും അതിന്റെ പണി നിറുത്തി വെച്ചില്ല. ശില്പികൾ തുടൻ പണിതു കൊണ്ടിരുന്നു. മനോഹരമായ മറ്റൊരു സ്തൂപം കൂടി ഗ്രീസിൽ പണിതു.

ഈ സ്തൂപത്തിന് 42 മീറ്റർ ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. 140 മീറ്ററായിരുന്നു അതിന്റെ ചുറ്റളവ്. അഞ്ചു പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായി അതു വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പച്ച നിറത്തിലുള്ള ശിലകൾ കൊണ്ടാണ് അതിന്റെ അസ്തിവാരം കെട്ടിയിരുന്നത്. ചുറ്റും അനേകായിരം പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ഈ സ്തൂപത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉള്ളിലെ തളത്തിലായിരുന്നു രാജാവിന്റെ ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്തിരുന്നത്. ഒരു വലിയ പാറകൊണ്ട് ആ ശവപ്പെട്ടി ഭദ്രമായി മൂടിയിരുന്നു. മൂപ്പത്തിയാരു തുണകളുള്ള ഒരു ഫാളായിരുന്നു ഇതിനുചുറ്റും. ഈ രണ്ടു തുണകളുടെ മദ്ധ്യം ഓരോ പ്രതിമ വീതം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. കൊത്തുപണികൾ കൊണ്ടു വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു ആ തുണകൾ. പല ചരിത്ര സഭവങ്ങളും അവയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു ഗ്രീക്കുകാരും ആമസോൺ

വർഗ്ഗക്കാരും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിന്റെ ചിത്രം. ആ ചിത്രത്തിന്റെ രചനയിൽ ചുവപ്പു ചായവും നീലച്ചായവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

ലോക പ്രസിദ്ധമായ രഥങ്ങളുടെ ശില്പം പിത്തിയസ് ഈ സ്മാരകത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. തടിച്ച കൊഴുത്ത നാലു കുതിരകളെ ഇതിൽ പൂട്ടിയിരുന്നു. അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയുടെ കുതിരയായ ബുവിഫേലസിന്റെ ആകൃതിയാണ് ഈ കുതിരകൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. നാലു കുതിരകൾ ചേർന്ന ഒരു രഥം വലിച്ചു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നു. ഈ രഥത്തിനുള്ളിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റെയും പ്രതിമകൾ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നു മീറ്ററോളമായിരുന്നു ഈ പ്രതിമകളുടെ ഉയരം. അതിലെ പുരുഷന്റെ പ്രതിമ മസോളസ് രാജാവിന്റെതെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ആ രഥത്തിലെ സ്ത്രീ രൂപം ആർട്ടിമീഷ്യാ രാജ്ഞിയുടേതാണ്. അവർ തന്നെയാണ് രഥം ഓടിക്കുന്നതും. ഭർത്താവിനെ രഥത്തിൽ ഇരുത്തി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു അവർ രഥം നയിക്കുന്നുവെന്നാണ് അർത്ഥം. മറ്റു വിധത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഈ രഥത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീ രൂപം മസോളസ് രാജാവ് ആരാധിച്ചിരുന്ന ദേവതയായിരുന്നു പോലും. അദ്ദേഹത്തെ സ്വന്തം രഥത്തിൽ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോവുകയാണ്.

മനോഹരമായിരുന്ന ഈ ശവകുടീരവും തകർന്നു. ഇതിന്റെ പല അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല കമനീയ വസ്തുക്കളും അവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യാകൃതിയിലുള്ള പന്ത്രണ്ടു പ്രതിമകളും പലതരം മൃഗങ്ങളുടെ പ്രതിമകളും ഇവയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന ശില്പങ്ങളാണ്. സിറോത്തിന്റെ ഇരുപതു രൂപങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചുവപ്പു നിറത്തിലും തവിട്ടു നിറത്തിലും ഉള്ള ചായങ്ങൾ കൊണ്ടു അവയുടെ മോടി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണാം. ശവകുടീരത്തിനു കാവൽ നിന്ന മട്ടിലാണു അവ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. നിൽക്കുന്ന രൂപത്തിലാണു അവ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതും. ഈ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ പലതും ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷ് കാഴ്ച ബംഗ്ളാവിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ അവശിഷ്ടങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും മൗസോളസ് രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ലോകത്തിനുള്ള ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. അതിനു കാരണം “മൗസോളിയം” എന്ന പദം ജനങ്ങളുടെ ചുണ്ടിൽ മറയാതെ നിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ഭീമാകൃതിയിലുള്ള ഒരു ശവകുടീരത്തെയോ ഒരു വലിയ സ്മാരകത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ് “മൗസോളിയം”. അങ്ങനെ ഒരു പുതിയ പദം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരകമായി ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

റോഡ്സിലെ സൂര്യദേവന്റെ പ്രതിമ

ഗ്രീസിലെ ചുറ്റും കിടക്കുന്ന ഈജിപ്ത് സമുദ്രതീരത്ത് നിരവധി ദ്വീപുകളുണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും കിഴക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്വീപാണ് റോഡ്സ്. കേറിയം ദ്വീപിനു തൊട്ടു തെക്കുവശത്താണ് ഇതിന്റെ സ്ഥാനം. ചിത്രകലയിലും കൊത്തുപണിയിലും മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകിയ മഹാമാർ അവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധരായ പല കലാകാരന്മാർക്കും ജനം നൽകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം റോഡ്സിലെ ഉണ്ടായി. ഈ റോഡ്സ് ദ്വീപിലാണ് സൂര്യന്റെ ഭിമാകൃതിയിലുള്ള പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. ഇതിന്റെ പൊക്കം ഏകദേശം 34 മീറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭിമാകൃതിയിലുള്ള പ്രതിമ നിർമ്മാണം ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ഉയരം കൂടുതലും പ്രതിമയുടെ മഹത്വം വർദ്ധിക്കുമെന്നായിരുന്നു ഗ്രീക്കു ജനതയുടെ അന്നത്തെ വിശ്വാസം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം വരെ ഇത്തരത്തിൽ വലിയ ആകൃതിയിലുള്ള പ്രതിമകളാണ് പല സ്ഥലത്തും നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. കലാമിസ് നഗരത്തിലെ അപ്പാളോ ദേവന്റെ പ്രതിമ. റാൻടൻ പട്ടണത്തിലെ ജൂപിറ്റർ ദേവന്റെ ഹെർക്കുലീസിന്റെയും പ്രതിമകൾ, ആതൻസ് നഗരത്തിലെ അത്തനാ ദേവിയുടെ പ്രതിമ, ഒളിമ്പിയായിലെ

സൂര്യദേവന്റെ പ്രതിമ എന്നിവ അക്രമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശുതകലാകാരന്മാരായിരുന്ന ലിസിപ്പസിന്റെയും ഫിദിയാസിന്റെയും സൃഷ്ടികളാണ് അവയിൽ പലതും. ഇവയിൽ ഏറ്റവും വലുത് റോഡ്സിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന സൂര്യദേവന്റെ പ്രതിമയാണ്.

റോഡ്സിലെ ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടദേവത സൂര്യനായിരുന്നു. ദേവന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും പ്രകാശം നൽകുന്ന ദേവതയായി അവർ സൂര്യദേവനെ കരുതി. റോഡ്സിലെ മാത്രമല്ല, ഗ്രീസിന്റെ പല ഭാഗത്തുമുള്ള ജനങ്ങൾ സൂര്യനെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. അവർ ആ ഭവിപ്പിനെത്തന്നെ സൂര്യദേവൻ സമർപ്പിച്ച ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

വർഷം തോറും അവർ ദേവന്റെ പേരിൽ മത്സരങ്ങളിലും ഉത്സവങ്ങളും നടത്തിവന്നു. ഇവയ്ക്കുവേണ്ടി ധാരാളം ധനം ചെലവാക്കുന്നതിൽ അവർക്കു യാതൊരു ക്രൂരതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വർഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ധനം ഉണ്ടാക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം അവർക്കു കണ്ടു പിടിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിനൊരു വഴി അവർ കണ്ടെത്തി. കരേ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഡെമീടിയസ് എന്ന ശത്രുരാജാവ് റോഡ്സ് ആക്രമിച്ചിരുന്നു. സമരവീര്യം നിറഞ്ഞ റോഡ്സ് ജനതയെ തോല്പിക്കുവാൻ അയാൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ആ ദേശാഭിമാനികൾ വീരോടു കൂടി യുദ്ധം ചെയ്തു. സ്വന്തം പ്രാണനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞോടി. യുദ്ധ സാമഗ്രികൾ പലതും ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുവാൻ അയാളുടെ ഭടന്മാർ നിർബന്ധിതരായി. കരേക്കാലം ആ ആയുധങ്ങൾ മഞ്ഞും മഴയുമേറു അവിടക്കിടന്നു. അവ മുഴുവനും റോഡ്സുകാർ വിദേശ വ്യാപാരികൾക്കു വിറ്റു. ആ ഇനത്തിൽ വളരെ ധനം അവർക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

യേശുക്രിസ്തുവിനു മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ലിഡൻ സിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ ശില്പിയായിരുന്നു ചാറൽസ്. ലോഹങ്ങളിൽ മാലാഖമാരെ ഒപ്പിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന ആ കലാകാരൻ അന്നു ഗ്രീസിൽമുഴുവൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രീസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രതിമ ശില്പികളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു.

സൂര്യദേവന്റെ പ്രതിമ ചാറൽസ് വെളുത്തീയത്തിൽ വാർത്തെടുത്തു. ഭീമാകൃതിയിലുള്ള ഒരു പ്രതിമ! അതിൽ ഗ്രീസിന്റെ കലാസൗന്ദര്യം നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഗ്രീക്കു പ്രതിമ നിർമ്മാണ കലയുടെ വിശിഷ്ടമായ മറ്റൊരു സംഭാവന കൂടിയിരുന്നു അത്. തെളിഞ്ഞ നിലാകാശത്തിന്റെ കീഴിൽ സൂര്യദേവന്റെ ചെങ്കുതിരുകൾ തട്ടി വെട്ടിത്തിളങ്ങിയിരുന്ന ആ പ്രതിമ എന്തൊരു സന്ദേശം വസ്തുവായിരുന്നു! നന്മ നിലാവിൽ മുങ്ങിക്കിടച്ചു കൊണ്ടു നിന്നിരുന്ന ആ പ്രതിമ എന്തൊരു കലാവിരുന്നാണ് കാണികൾക്കു ഒരുക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നത്!

ഈ പ്രതിമയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു രണ്ടു ലക്ഷത്തിനാലുത്തി മൂവായിരത്തി എഴുനൂറ്ററി അമ്പത്തിയഞ്ചു പവൻ ചെലവായതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ലോഹ പ്രതിമയ്ക്ക് ഉദ്ദേശം 37 മീറ്റർ പൊക്കവും പൊക്കത്തിനനുതക വണ്ണവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രതിമയുടെ ഓരോ വിരലും മറ്റു മിക്കപ്രതിമകളെക്കാളും വലുതായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ഭീമാകൃതിനമുക്കു ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും.

ഇരുമുഖത്തിന്റെ പ്രവേശന മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പിലാണ് സൂര്യദേവന്റെ ഈ ഉഴക്കൻ പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്. ഈജിപ്ത് കടലിന്റെ തീരമാലകളെ ഉറു നോക്കിക്കൊണ്ട് അതു അങ്ങനെ നിന്നു. കരയിൽ നിന്ന് വളരെ അകലത്തുണ്ടു സഞ്ച

രിച്ചിരുന്ന കപ്പലുകൾക്കു പോലും ഈ പ്രതിമ കാണാമായിരുന്നു. പ്രവേശന മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ജന്മവാതകങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഈ പ്രതിമയുടെ കാലുകൾ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നത്. തുറമുഖത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്ന കപ്പലുകൾ ഈ പ്രതിമയുടെ കാലുകൾക്കിടയിൽ കൂടി കടന്നു പോയിരുന്നു! അതു പോലെ തിരിച്ചു പോകുന്ന കപ്പലുകളും. ഈ പ്രതിമയുടെ വലതു കൈയിൽ ഒരു വലിയ വിളക്കു ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഷേക്സ്പിയർ എന്ന വിശ്വമഹാകവി ജീവിയസ് സീസർ എന്ന നാടകത്തിൽ ഈ ഉൾക്കൽ പ്രതിമയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “നമ്മെപ്പോലുള്ള നിസ്സാര മനുഷ്യർ കൊളോസസ്സിന്റെ കാലുകൾക്കിടയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നു.” ഇതാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

വളരെയധികം ധനം ചെലവു ചെയ്തു നിർമ്മിച്ച ഈ പ്രതിമ ഏറെക്കാലം നിലനിന്നില്ല. അറുപതു വർഷം മാത്രമേ അതിന് ആയുസ്സ് ഉണ്ടായുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിനു രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുണ്ടായ ഒരു ഭൂമി കലുക്കം മൂലം ഈ പ്രതിമ മറിഞ്ഞു കടലിൽ വീണു. നൂറുനൂറു കഷണങ്ങളായി അതു പൊട്ടിത്തകന്നു. അടുത്ത തൊള്ളായിരത്തോളം വർഷം ആ കഷണങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു. ഒടുവിൽ അവ ഉരുക്കി ലോഹമാക്കുന്നതിനും അതിൽ നിന്ന് യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അറബികൾ അവയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. തുറമുഖത്തു നിന്ന് അവ ചുമന്നു കൊണ്ടു പോകുന്നതിന് 980 ഒട്ടകങ്ങളെ അവർ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

ഭീമാകൃതിയിലുള്ള ആ പ്രതിമയും തകർന്നു. ഏകിലും ഒരു അതൃപ്തവസ്തുവായി ലോകമെങ്ങുമുള്ള മനുഷ്യരുടെ ഓർമ്മയിൽ അതു ഇന്നും തങ്ങി നിൽക്കുന്നു.

6

ഇരജിപ്പിലെ ശവകുടീരങ്ങൾ

കാലത്തിന്റെ വിനാശക ശക്തി അതൃതാവഹമാണ്. അതിനെ അതിലഘിച്ചുകൊണ്ടു ഇന്നും, തല പൊക്കിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഭൂലോകവിസ്മയമാണു ഇരജിപ്പിലെ ശവകുടീരങ്ങൾ. ശവകുടീരങ്ങളുടെ നാടാണു ഇരജിപ്പ്. നൈൽ നദിയുടെ കരയിൽ എൻപതോളം ശവകുടീരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും വലുത് കിയോപ്സിന്റെ ശവകുടീരമാണ്. പരാതന യുഗത്തിലെ ഏഴു അതൃതങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമാണു്. മറ്റു അസ്ഥിമാടങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ കലപ്പഴക്കം ഇതിനുണ്ടു്. ഇന്നും ആയിരക്കണക്കിനു് സന്ദർശകരെ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടു് അതു നിലകൊള്ളുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനു് ഏകദേശം 4700 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് കിയോപ്സു് ഇരജിപ്തു ഭരിച്ചിരുന്നു. ഏകദേശം അൻപതു വർഷക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം നീണ്ടുനിന്നു. കഹ്, എന്നാണു ഇരജിപ്ഷ്യൻ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയം. കിയോപ്സാണു ഏറ്റവും വലിയ ശവകുടീരം നിർമ്മിച്ചതു്. അക്കാലത്താൽ അദ്ദേഹം ലോകത്തിൽ എന്നെന്നും ഓർമ്മിക്കപ്പെടും.

തലസ്ഥാന നഗരമായ കയ്റോയിൽ നിന്നു് ഏകദേശം 16 കിലോമീറ്റർ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശമാണു്

ഗിസെ (Gizeh). അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഏകദേശം ഒരു കിലോമീറ്ററോളം നീളമുള്ള ഒരു മണലരണ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈജിപ്തിലെ പിരമിഡുകളും അസ്ഥിമാടങ്ങളും അവിടെയാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭൂലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിസ്മയകരമായ സ്ഥലം അതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്ററില്ല.

ഏറ്റവും അഭൂതകരമായ വിധത്തിലാണ് ശവകുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയിലെ വഴിത്താരകളും തളങ്ങളും ഒഴിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മുഴുവനും വളരെ ബലമുള്ള സാധന സാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. അറുപത്തിയാറു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് കേവലം കൈകൾ കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചവയാണ് ഈ ശവകുടീരങ്ങൾ. ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത മനുഷ്യനു യന്ത്ര സഹായം കൊണ്ടുപോലും ഇത്തരം അത്ഭുതങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ എന്ന് സംശയമാണ്. അത്രയ്ക്കു അവ സുശക്തങ്ങളാണ്; അത്രമേൽ സുന്ദരങ്ങളാണ്.

കഴിഞ്ഞ അറുപത്തിയാറു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഹാറയിലെ ഉഗ്രമായ മുഴലിക്കാറുകൾ മണൽ വാരിച്ചുരുട്ടി ജവയുടെ നേർക്കു ഉഴക്കോടെ ഏറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അലറിക്കൊണ്ടു കൊടുങ്കാറ്റുകൾ അവയുടെ അഗ്രങ്ങളെ പിടിച്ചു കലുക്കാനും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇന്നും യാതൊരു കേടും സംഭവിക്കാതെ അവ നിലനിൽക്കുന്നു.

ഈ ശവകുടീരങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ കാണുന്ന ശില്പകലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. അവ കെട്ടിപ്പൊക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച പാറക്കഷണങ്ങൾ എങ്ങനെ പരസ്പരം യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു? അതിനു എന്തു സാധനമാ

ണ ഉപയോഗിച്ചത്. ഈ പോലീസുകാരും ഇന്നും ഉത്തരം കണ്ടെത്താതെ അവശേഷിക്കുന്നു.

ഓരോ ശവകുടീരത്തിന്റെയും കിഴക്കുഭാഗത്തു ഓരോ ദേവാലയം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ മരിച്ച രാജാവിനെ പൂജിക്കുന്നു. ഈജിപ്തുകാർ രാജാവിനെ ദൈവമായി ആരാധിച്ചിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർക്കു അവർ മഹത്വമുള്ള ദൈവങ്ങൾ, എന്ന ബഹുമതിയാണ് നൽകിയിരുന്നത്.

കിയോപ്സിന്റെ ശവകുടീരം 5.2 ഫെക്ടർ വിസ്താരമുള്ള ഒരു സമതലപ്രദേശത്താണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനു 233 ചതുരശ്ര മീറ്റർ ചുറ്റളവുണ്ട്. ഓരോ വശത്തിന്റെയും നീളം 233 മീറ്ററാണ് അതിനു ഭൂനിരപ്പിൽനിന്ന് ഏകദേശം 146 മീറ്റർ ഉയരമുണ്ട്. ഈ ശവകുടീരം നിർമ്മിക്കുവാൻ എഴുപതു ലക്ഷം ടൺ കരിങ്കല്ല് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാലും അഞ്ചും നിലകളുള്ള ഇരുപത്തിരണ്ടായിരം ഭവനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നഗരം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ഈ കരിങ്കല്ല്കൾ തികയുന്നതാണ്.

ഭീമകൃതിയിലുള്ള ഈ ശിലകൾ എങ്ങനെ അവിടെ കൊണ്ടു വന്നു? അഥവാ എങ്ങനെ ഉയർത്തി അതതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ വച്ചു? ഈ വസ്തുതകൾ ഇന്നും വിസ്മയജനകമായി ശേഷിക്കുന്നു.

ഫെറോഡോട്ടസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ ഇങ്ങനെയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു ലക്ഷത്തോളമാളുകൾ ഈ പാറക്കുഷ്ഠങ്ങൾ ചുമന്നുകൊണ്ടുവരുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കയ്പോ പട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കു വശത്തു് ധാരാളം പാറക്കെട്ടുകൾ അന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് പൊട്ടിച്ചെടുത്ത ഈ പാറകൾ ജലമാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് കൊണ്ടു വന്നതു്. അന്നു

നൈൽ കരകവിഞ്ഞൊഴുകിയ മഴക്കാലമായിരുന്നു. നദിക്കരയിൽ നിന്ന് ശവകുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു വഴുതുന്ന പാതകൾ അവർ നിർമ്മിച്ചു. ആ ഉറക്കൻ പാതകളെ ഉളുട്ടിയുളുട്ടി അവർ കൊണ്ടു വന്നിരിക്കണം. ഇവ പണിസ്ഥലത്തു എത്തിക്കുന്നതിനു പത്തുവർഷത്തോളം വേണ്ടി വന്നു.

ഒരു ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ നീണ്ട ഇരുപതുവർഷം കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതാണു ചിയാപ് സിന്റെ ശവകുടീരം. 3500 മുതൽ 4000 വരെ കൂലിചേർക്കാനും അന്നവയി സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധരും ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

പാറക്കുഴലുകളും കൊണ്ടു കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ഈ ശവകുടീരത്തിന്റെ പുറംചുവരുകളിൽ വെള്ള നിറമുള്ള പല്ലുകൾ കല്ലുകൾ കൊണ്ടു മിനുക്കു പണികൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൃഷ്ണശില കൊണ്ടാണു് അകത്തെ തളങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതു്. ഏറ്റവും ഉള്ളിലെ തളങ്ങൾ നല്ല വെളുത്ത ശിലകൾ പാകി മോടി പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇത്രയേറെ പിരമിഡുകൾ എങ്ങനെയുണ്ടായി? മറിയന്ന ഓരോ രാജാവിനും ഓരോ ശവകുടീരം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അന്നത്തെ പതിവു്. ഓരോ രാജാവും തനിക്കുവേണ്ടി ഓരോ ശവകുടീരവും ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിർമ്മിച്ചുവെക്കും. ഒറ്റയ്ക്കു സംസ്കരിക്കപ്പെടുവാൻ ഓരോ ഇഴജീപ്തു കാനനം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മറ്റു ശവകുടീരങ്ങളിൽ നിന്നു് അകന്നു് ഒറ്റയ്ക്കു് അതു് നിലകൊള്ളണമെന്നു അവർക്കു് പ്രത്യേക താത്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ശവശരീരത്തോടൊപ്പം നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്ന സ്വർണ്ണവും രത്നക്കല്ലുകളും ചോരന്മാർ കവർന്നു കൊണ്ടു പോകുമെന്നുള്ള ഭയം അവർക്കു് ഓരോരുത്തർക്കുമുണ്ടായിരുന്നു.

അതിനാൽ ശവകുടീരങ്ങളുടെ ഹൃദയഭാഗത്താണ് ശവം സംസ്കരിക്കുവാനുള്ള കുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. അവ ഭൂ നിരപ്പിൽ നിന്ന് വളരെ ആഴത്തിൽ ആയിരുന്നു. വടക്കുകിഴക്കിൽ നിന്ന് ഉള്ളിലേക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഒരുവഴി എല്ലാ ശവകുടീരങ്ങളിലും നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ബന്ധുക്കളും പുരോഹിതന്മാരും മൊഴികെ മറ്റാർക്കും ആ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാനോ ശവപ്പെട്ടി തുറന്നു ശവശരീരം കാണുവാനോ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. കിയോപ്സിന്റെ ശവകുടീരത്തിലെ പ്രവേശനപ്പാത ഏകദേശം 91 മീറ്റർ ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. ശവശരീരം നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന ഭാഗം “രാജാവിന്റെ തളം” എന്ന പ്രത്യേക പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരുമീറ്റർ പൊക്കവും ഏകദേശം മൂന്നുമീറ്റർ വീതിയുമുള്ള ഒരു വാതിൽ ഇതിനു വടക്കു ഭാഗത്തുണ്ട്. വളരെ ആഴത്തിലുള്ള ആ വാതിൽ തുറന്നു ശവകുടീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടക്കുവാൻ കള്ളന്മാർക്ക് ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കിയോപ്സിന്റെ ശവക്കല്ലറയുടെ ചുവരുകളും മറ്റും ചുവന്ന ശിലകൾ കൊണ്ടാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തു ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്ത ശവപ്പെട്ടി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിലകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ശവപ്പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ തടി കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മറ്റൊരു ശവപ്പെട്ടിയുണ്ട്. അതിലാണ് രാജാവിന്റെ ശവശരീരം അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മേൽക്കൂര നിർമ്മിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് പാറകൊണ്ടുള്ള ആ ഊക്കൻ ശവപ്പെട്ടി ആ അറയ്ക്കുള്ളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കണം. ആ അറയുടെ വാതിൽ അത്രയ്ക്കു ചെറുതാണ്. അങ്ങനെയൊരു ശവപ്പെട്ടി ഒരിക്കലും ആരും നീക്കം ചെയ്യരുതെന്നുള്ള കിയോപ്സിന്റെ ആഗ്രഹം പൂർണ്ണമായി സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

കിയോപ്സിന്റെ ശവക്കല്ലറയുടെ മുകളിൽ അഞ്ചു മുറികളും മറ്റും ഉള്ള ഒരു മന്ദിരം നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഇതിനോടു

ചേൻ രണ്ടു പ്രത്യേകതകളുള്ളതുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു തന്റെ രാജ്ഞിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. ആ രണ്ടു തളങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണത്തിൽ ചുവന്ന ശിലകൾ മാത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ രണ്ടു തളങ്ങളും കൈപ്പിടി വച്ചുറപ്പിച്ച പാറക്കഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു ഭദ്രമായി അടച്ചിരിക്കുന്നു.

ശവകുടീരങ്ങളുടെ അകത്തെ തളത്തിൽ നിരവധി പ്രതിമകളും പാത്രങ്ങളും വെറും നിലത്തു ചിതറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. ആ പ്രതിമകളും പാത്രങ്ങളും ഭൂഗീയായി ചായം പിടിപ്പിച്ചവയാണ്. മരണ ശേഷവും ജീവിതത്തിലെന്നപോലെ ജ്ഞാനം സാധനങ്ങൾ ആത്മാവിനു ആവശ്യമാണെന്നു ജ്ഞാപിതുകാർ ഇന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടാണു ഈ സുന്ദര വസ്തുക്കൾ ശവകുടീരങ്ങളിൽ താത്പര്യപൂർവ്വം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എറിയുന്ന സൂര്യന്റെ കീഴിൽ നിന്നു മരുഭൂമിയുടെ വക്കിൽ തളരാതെ ഞാറാണ്ടുകളായി നില കൊള്ളുന്ന ഈ ശവകുടീരങ്ങൾ എന്തത്തു വസ്തുക്കളാണു! എല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്ന കാലത്തിനോടു മനുഷ്യൻ ഉയർത്തിയ ഒരു ചെല്ലു വിളിയായി അവ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.

ചൈനയിലെ വൻമതിൽ

ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യൻ ഇന്ന് ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ കാലുക
ത്തിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. നാളെ അവൻ അവിടെ സ്ഥിര താമസ
മാക്കിയേക്കും. കടംബ ജീവിതം നയിച്ച മനുഷ്യൻ അവിടെ
വിലസും. ഗൃഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരുദ്യാനം അവൻ സൃഷ്ടിക്കും.
സായാഹ്ന വേളയിൽ ഭാര്യ നമേതം ആ ഉദ്യാനത്തിൽ അവൻ
ഉലാത്തും. ഭൂമിയിലേക്കു കണ്ണാടിച്ചു കൊണ്ടു ആ മനുഷ്യ സ്രീ
ഭർത്താവിനോടു ചോദിക്കും.

“നോക്കൂ. അങ്ങു, അവിടെ, ആ ഭൂമിയിൽ വൃക്ക
മായി എന്തോ കാണുന്നുണ്ട്. അതു എന്താണ്? അകലെയുള്ള
ഭൂമിയിൽ അതു എന്റെ ചെറു കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു കാണുവാൻ
കഴിയുന്നു. എന്താണതു്?”

അവളുടെ ഭർത്താവു ഉത്തരം പറയും. “അതു ചൈന
യിലെ വൻമതിലാണ്. ഭൂമിയിലെ അതൂർക്കങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്
നി കാണുന്നതു്. ഭൂമിയിൽ വിലങ്ങനെ ഒരു നീണ്ട രേഖ പോലെ
അതു കാണപ്പെടുന്നു, അല്ലേ? ആ ചുവരിനു 2880 കിലോമീറ്റർ
നീളമുണ്ട്. ഏഴരമീറ്റർ വീതിയും 15 മീറ്റർ പൊക്കവും അതി
നുണ്ട്.”

“ആ മതിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാരാണ്?”

“ഷിഹ്വാനി എന്ന ചൈനാ ചക്രവർത്തി. ഏകീകൃത

ചൈനയുടെ ആഭ്യന്തര ചക്രവർത്തിയാണദ്ദേഹം. ചിൻ വംശത്തിലെ ഏറ്റവും ബലവാനായ ചക്രവർത്തി. ചിൻ വംശം ഭരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ നാടിന് ചൈന എന്ന പേരു കിട്ടിയത്.”

“ഏതു നൂറ്റാണ്ടിൽ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നു?”

“ക്രിസ്തുവിനു ഇരുന്നൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്.”

“ഈ മതിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കാനുള്ള കാരണം?”

“ഹുണന്മാരുടെ ആക്രമണം തടയുവാൻ.”

“എത്ര കാലം കൊണ്ടു ഈ മതിൽ അദ്ദേഹം കെട്ടിത്തീർത്തു?”

“മുപ്പതു വർഷം മപ്പതിനായിരം പട്ടാളക്കാരെ ഈ ജോലിക്കു അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചു. അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു എണ്ണമറ്റ അടിമകളും. അവരുടെ പണിയുടെ കാലാവധി തീരുമ്പോൾ, ആഹാരം ലഭ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി, എല്ലാപേരെയും വെട്ടിക്കൊന്നുകളയുമായിരുന്നു.”

“എന്നിട്ടും ആളുകൾ ചേലയ്ക്കു വന്നിരുന്നോ?”

“വരാതിരിക്കാൻ പറ്റുമോ? ഷിഹ്വാനി നിർഭയനായ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. ആ ഭരണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാപേരും തല കുവീട്ടിരുന്നു. എത്രയോ നികൃഷ്ടമായ കൃത്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.”

“എന്ത്? ആ കോട്ട കെട്ടി പൊക്കാനോ?”

“അതേ, ഈ കോട്ടയുടെ അസ്തിവാരമുറയ്ക്കാൻ ആയിരക്കണക്കിനു പച്ച മനുഷ്യരെ അദ്ദേഹം കൊന്നു കഴിച്ചിട്ടു. ഈ പ്രവൃത്തി 18 വർഷം നീണ്ടുനിന്നു.”

“എന്തു കൊണ്ടാണ് ആ ചുമർ കെട്ടിയത്...?”

“മണ്ണു കഴിച്ചാണു ആ ചുമർ കെട്ടിപ്പൊക്കിയത്. കരിങ്കല്ലും ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോ അറുന്നൂറടിക്ക് (182 മീറ്റർ) മിടയ്ക്കും ചുമരിനേക്കാൾ 12 മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ ഗോപുരങ്ങൾ പണിതിട്ടുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള 16,000 ഗോപുരങ്ങൾ ആ വൻമതിലിൽ കാണപ്പെടുന്നു.”

“എന്തൊരു തൂതമാണ്. ഈ ചുമത്ത് മനുഷ്യന്റെ കഴിവിന്റെയും ശക്തിയുടേയും അടയാളമാണല്ലോ?”

“സംശയമുണ്ടോ? മനുഷ്യന്റെ കഴിവുകൾ ആർക്കു അജ്ഞ നോക്കുവാൻ കഴിയും? പ്രപഞ്ച ശക്തിയെ വെല്ലുവിളിച്ചു കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ മുന്നേറുന്നു...”

“ആ മതിൽ ഇന്നും നില നിൽക്കുന്നു, അല്ലേ?”

“അത് ഇന്നും നില നിൽക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷത്തിനുള്ളിൽ പറയത്തക്ക യാതൊരു കേടും അതിനു സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യ ശക്തിയുടെ ഗർവ്വ പോലെ അതു തല പൊക്കിപ്പിടിച്ചു മംഗോളിയയുടെ അതിരിൽ നിൽക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ കളവടിവേറു് അത് ഇതുവരേയും ഉടഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉറപ്പുകൾക്കു പോലും ഇഴഞ്ഞു അതിൽ ചാലു കീറുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മംഗോളിയൻ ചുഴലിക്കാറ്റ് അതിന്റെ മുമ്പിൽ തല കുനിച്ചു കടന്നു പോകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ജംഗിസ് ഖാനെക്കുറിച്ചു നി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതിര ചാടിക്കടക്കാത്ത ഒരൊറ്റക്കോട്ട അതു മാത്രമാണ്. 1937-ൽ രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ ഈ ചുമത്ത് ചെന്ന യുദ്ധം ചെയ്തു. ജപ്പാന്റെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വന്തം നാട്ടിനെ അതു രക്ഷിച്ചു.”

“അപ്പോൾ ഷിഹ്വാനി എന്തൊരു മഹാനാണ്!”

“അക്കാലത്തിൽ സംശയമില്ല.”

“പിന്നെ ഏതു കാര്യത്തിലാണ് സംശയം?”

“ഷിഫാത്തി നിർദ്വയനായ ഒരു ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. അദ്വിതീയം തോന്നിയ ആരേയും അദ്ദേഹം വധിച്ചിരുന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരെ വധിക്കുകയും അവരുടെ വസ്തു വകകൾ സർക്കാരിലേക്കു മുതൽക്കൂട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?”

“നീ ബുദ്ധിശാലിനിയാണ്. മരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഭയമായിരുന്നു. മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരുപായം കൊട്ടാരത്തിലെ മാന്ത്രിക പണ്ഡിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.”

“ഉപായമോ?.....എന്താണത്?”

“കേൾക്കൂ, അവർ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത ഉപായം ഇതാണ്. അദ്ദേഹം എവിടെ താമസിക്കുന്നുവെന്ന് കാലകിങ്കരന്മാർ അറിയരുത്. എങ്കിൽ അവർ ചക്രവർത്തിയെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടു പോകുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ.”

“നല്ല മാർഗ്ഗം! അതിനു ചേണ്ടി ചക്രവർത്തി എന്തു ചെയ്തു?”

“രാജധാനിയിൽ 270 ഉഴക്കൻ കൊട്ടാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. നീളമുള്ള ഇടനാഴികൾ കൊണ്ടു അവയെ പരസ്പരം ബന്ധിച്ചു. ആ ഇടനാഴികകളിൽ അനവധി കിണറുകൾ കഴിച്ചു അവയെ മുടിയിട്ടു. ആ ഇടനാഴികൾ മുഴുവനും കൊടിക്കൂറുകൾ കൊണ്ടും മണികൂൾ കൊണ്ടും മറ്റുള്ളവ കൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചു. ഈ 270 കൊട്ടാരങ്ങളിലും സുന്ദരികളെ കൊണ്ടുവന്നു നിറയ്ക്കുവാനും അദ്ദേഹം കല്പന കൊടുത്തു.

“അദ്ദേഹം ഇതുവരെയും മരിച്ചിട്ടില്ലേ?”

“മരണത്തെ ജയിക്കാൻ മാന്ത്രികശക്തിയുള്ള ഒരു മീൻ പിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കടൽത്തീരത്തുകൂടി ഒരിക്കൽ യാത്രയാ യി. ഒരു വലിയ മീൻ അദ്ദേഹം പിടിച്ചെടുത്തു. പക്ഷേ അതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം ഷിഫാപാതി മരിച്ചു.”

“എന്ത്? അദ്ദേഹം മരിച്ചോ?”

“അതേ, മരിച്ചു 49-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു.”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരം ആരു നിർവ്വഹിച്ചു?”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം ആലോഷങ്ങളോടുകൂടി ചെമ്പിൽപണിത ഒരു ശവക്കല്ലറയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. 600 സുന്ദരിപ്പെൺ കുട്ടികളെ കൊന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃതദേഹത്തോടൊപ്പം കഴിച്ചിട്ടു.”

“അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം നേരത്തേ കല്പിച്ചിരുന്നുണ്ടോ?”

“അതേ കല്പിച്ചിരുന്നു. ചൈനക്കാർ പൂർവ്വികരെ ആരാധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റേണ്ടതു് തങ്ങളുടെ കുത്തവ്യമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

“അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റൊരു ആഗ്രഹം കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.”

“എന്താണതു്?”

“അതോ? ചൈനയിലെ ചക്രവർത്തി ഭരണം തന്നിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ചതായി ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തണം. അതൊരന്തസ്സല്ലേ?”

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താശാഖ എത്രകാലം നീണ്ടു നിന്നു?”

“ഷിഫാത്തിയുടെ മരണശേഷം നാലേ നാലു വർഷം കൂടി. ആ വംശത്തിൽപ്പെട്ട പത്തു രാജകുമാരന്മാരെയും ആറു രാജകുമാരിമാരെയും പൊതു നിരത്തിൽ വെച്ച് വെട്ടിക്കൊന്നു. അങ്ങനെ ചിന്താശാഖ അവസാനിച്ചു.”

“അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാശ്വത സ്ഥാനമാണല്ലോ ചൈനയിലെ വൻമതിൽ?”

“അതേ, സംശയമില്ല. ഷിഫാത്തി തനിക്കു വേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ഒരു ശാശ്വത സ്ഥാനമാണു ഈ വൻമതിൽ. ലോകത്തിനു ഒരു അതൃപ്ത വസ്തുവായി അതു ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.”

